

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **D. S.**

przeciwko: (...) **Spółka z o.o. we W.**

o zapłatę

na skutek wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zapłatę 141.732,90 zł przez zajęcie rachunku bankowego o numerze wskazanym we wniosku. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że Sąd Okręgowy przyjął za uprawdopodobnione roszczenie powoda, lecz oddalił wniosek, powołując się na nieuprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W zażaleniu powód zaskarżył postanowienie w całości, zarzucił naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c., wniósł o dołączenie akt postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową W., 1Ds. 243/12 i wniósł o zmianę orzeczenia przez uwzględnienie wniosku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do art. 730¹§1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie jest uzależnione zatem od kumulatywnego zaistnienia dwóch przesłanek: uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Sąd Okręgowy przyjął, że powód uprawdopodobnił roszczenie o zapłatę. Ta kwestia nie była przedmiotem ponownych rozważań Sądu Apelacyjnego.

Wobec podniesionych w zażaleniu zarzutów należało ponownie przeanalizować, czy zachodzi w sprawie druga z koniecznych przesłanek udzielenia zabezpieczenia, tj. czy powód uprawdopodobnił również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W świetle art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Wyraża się on zwykle w konieczności zapobieżenia szkodzie lub innym negatywnym następstwom, które pomimo ostatecznego wygrania sprawy dotknęłyby uprawnionego. Paragraf drugi powołanego przepisu konkretyzuje zatem przesłankę interesu prawnego, odnosząc ją do dwóch zasadniczych celów postępowania zabezpieczającego: urealnienia przyszłej egzekucji oraz realizacji innych celów postępowania. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje nie tylko wówczas, gdy brak zabezpieczenia może pozbawić uprawnionego zaspokojenia, ale również wtedy, gdy zagrożenie takie nie występuje, ale mogą istnieć poważne trudności w uzyskaniu zaspokojenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia będzie miał miejsce, jeżeli w czasie postępowania prawa uprawnionego zostały naruszone albo są zagrożone naruszeniem w taki sposób, że wymaga to niezwłocznego zabezpieczenia tych praw przed dalszymi naruszeniami do zakończenia postępowania. Nie każde utrudnienie uzasadnia istnienie interesu prawnego, ale tylko takie, które ma charakter poważny, a więc trudny do usunięcia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia to potrzeba wydania nakazów i zakazów zmierzających do usunięcia zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Ustalenie, czy zachodzi interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia następuje w drodze wyważenia usprawiedliwionych okolicznościami sprawy interesów uprawnionego i obowiązane. Należy bowiem pamiętać, że zasadą jest rozstrzygnięcie sporów między stronami w wyniku prawomocnych wyroków sądowych, które nie są oparte tylko na uprawdopodobnieniu określonych okoliczności, lecz na wykazaniu (udowodnieniu) swoich twierdzeń. Zabezpieczenie roszczenia należy traktować jako wyjątek od tej zasady, a w konsekwencji wprowadzenie do obrotu prawnego takiego orzeczenia może nastąpić tylko przy wystąpieniu pozytywnych przesłanek zabezpieczenia i braku negatywnych przesłanek proceduralnych, stąd winno być podejmowane w sytuacjach wyjątkowych, przewidzianych prawem.

Wbrew stanowisku powoda do akt sprawy nie zostały dołączone żadne dokumenty potwierdzające jego stanowisko w kwestii uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Do wniosku powód załączył dwa niepodpisane druki pism (k. 63,64). Z treści tych druków nie można wnioskować, by zostały one wygenerowane w związku ze złą sytuacją finansową pozwane lub wobec prób wyzbycia się przez pozwane majątku. Nie wynika z nich, kto sporządził te pisma oraz że zostały one przesłane drogą mailową. Nie ma także wydruku z poczty internetowej, z którego mogłoby wynikać, że strony toczyły jakąkolwiek korespondencję drogą elektroniczną. Powód powołał się na to, że strony wymieniały wiadomości drogą sms-ową. Również tej okoliczności nie potwierdził w żaden sposób. We wniosku strona powołała się na to, że zwraca się do Prokuratury z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., a w zażaleniu zażądała dołączenia do akt sprawy akt postępowania przygotowawczego sygn. akt 1 Ds. 243/13. Tylko na marginesie należy zaznaczyć, że choć z zażalenia złożonego w dniu 25 kwietnia 2013 r. wynika, że zawiadomienie zostało złożone około pół roku wcześniej, to jednocześnie powód powołał się na akta sprawy o sygnaturze nadanej w 2013 r., a więc tegorocznej. Z akt sprawy wynika, że do czasu rozpoznania wniosku przez Sąd Okręgowy odpisu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa powód nie złożył. Trudno w tej sytuacji podzielić zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w związku z nieodwołaniem się w treści postanowienia do kwestii toczącego się postępowania karnego. Skoro powód złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, to winien był dołączyć, najpóźniej do zażalenia, odpis wniosku wraz z prezentatą Prokuratury. Umożliwiłoby to Sądowi przede wszystkim ocenę co stało się przedmiotem zgłoszenia. Powód winien także podać, jakie dokumenty z akt sprawy 1Ds 243/13 miałyby być przedmiotem zainteresowania Sądu. Nieuzasadnione jest stanowisko, że Sąd winien zwrócić się do Prokuratury celem weryfikacji nie tylko tego, co jest przedmiotem postępowania przygotowawczego, ale także w celu ustalenia, które z dokumentów znajdujących się w aktach tego postępowania mogłyby być wymierne dla oceny, czy w niniejszej sprawie istnieje interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W tej sytuacji Sąd Okręgowy podzielił stanowisko, że powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Ogólne twierdzenia, że

czas trwania procesu może mieć wpływ na sytuację majątkową i finansową strony pozwanej jest niewystarczające do przyjęcia odmiennych wniosków.

W tej sytuacji – na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – zażalenie należało oddalić.

bp